Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standardkompensasjon og refusjon av transport etter ankomst ved forsinkelse.

Dato

25.09.2019

Saksnummer

2019-01221

Tjenesteytere

Norwegian Air Shuttle

Klager har i det vesentlige anført

Klager reiste med Norwegians flyvning DY776 fra Oslo lufthavn (OSL) til Trondheim (TRD) 21. desember 2018 kl. 22.00. Flyvningen fra Oslo ble forsinket, og klager mistet sin planlagte togavgang til Grong kl. 00.05. Klager har anført at hun ikke hadde råd til å ta taxi til reisemålet (estimert kostnad kroner 6 000), og fikk ingen bistand fra Norwegian da hun ankom Værnes forsinket denne kvelden. Flyplasshotellet var også fullbooket, så dette var ikke et alternativ. Klager skaffet seg til slutt privat transport, og vedkommende kjørte 40 mil (20 mil hver vei) for å hente klager, med en reisetid på seks timer.

På bakgrunn av det ovennevnte har klager fremsatt krav om standardkompensasjon i henhold til EU-forordning 261/2004 på 250 euro, samt refusjon av utgift til privat transport til kroner 2 500.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Norwegians flyvning DY776 fra Oslo til Trondheim 21. desember 2018 ble forsinket med én time og to minutter ved ankomst til Oslo. I henhold til EU-domstolens avgjørelse i C-402/07 (Sturgeon) har passasjerer krav på standardkompensasjon dersom de ankommer mer enn tre timer forsinket. Da DY776 ikke var forsinket med mer enn tre timer, har Norwegian anført at klager ikke har krav på standardkompensasjon.

Utgifter til transport etter ankomst til endelig destinasjon dekkes ikke av EU-forordning 261/2004 artikkel 9. Flyselskapet kan i visse tilfeller bli ansvarlig for å dekke slike utgifter etter Montrealkonvensjonen artikkel 19/luftfartsloven § 10-20. Begge ansvarshjemlene inneholder tilsvarende begrensninger som EU-forordning 261/2004. Norwegian har derfor anført at de ovennevnte hensyn gjør seg gjeldende, og har avvist klagers krav om refusjon.

Nemnda bemerker

Med "endelig bestemmelsessted" i EU-forordning 261/2004s forstand menes det bestemmelsessted som fremgår av flybilletten, jf. artikkel 2 bokstav h. Flyet var mindre enn tre timer forsinket til Værnes, og klager har derfor ikke krav på standarderstatning.

Selv om forordningen ikke kommer til anvendelse, begrenser den ikke klagerens rett til erstatning på annet grunnlag, jf. forordningen artikkel 12 nr 1. Den sentrale internrettslige bestemmelse om erstatning ved forsinkelse er luftfartsloven § 10-20. Bestemmelsen lyder slik:

"Fraktføreren er ansvarlig for tap som følge av forsinkelse ved lufttransport av passasjer, reisegods og gods, med mindre han godtgjør at han selv og hans folk har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller at dette ikke er mulig for dem."

Som følge av forsinkelsen rakk ikke klager sitt korresponderende tog. Forsinkelsen førte derfor til at hun ble påført utgifter til privat transport som hun ellers ikke ville ha hatt.

Norwegian har ikke redegjort for årsaken til forsinkelsen. Nemnda kan derfor ikke se at Norwegian har godtgjort at alle rimelige forholdsregler er tatt for å unngå forsinkelsen. Det foreligger ansvarsgrunnlag etter luftfartsloven § 10-20.

Klager har opplyst at hun hadde utgifter på kroner 2 500 til privat transport, og det er fremlagt en håndskrevet regning. Nemnda mener at det i dette tilfellet er tilstrekkelig med en kilometergodtgjørelse på kroner 3,50 pr. kilometer, totalt kroner 1 400. Nemnda anbefaler at Norwegian dekker disse utgiftene.

Vedtak

Transportklagenemnda - fly anbefaler at Norwegian dekker klagers transportutgifter på kroner 1 400. For øvrig anbefales ikke at klager gis medhold.

Nemndas representanter

Helen Andenæs Sekulic (leder)
Maite de Geus-Cossard (Forbruker Europa)
Thomas Iversen (Forbrukerrådet)
Wenche Skeisvoll (SAS)
Gøran Jenssen (Widerøe)